

SNERTEN

Infoskriv frå Norsk Langeleikforum

Nr. 21
Januar 2021
Årgang 11

Les om

- Forelska i eit instrument!
- Tradisjonsberaren Olav Andreas Hauge
- Utlån av Dextra-langeleikar
- Litt Gudbrandsdalsstoff
- Innkalling til årsmøte i NLF

Kjære alle langeleikvenner:

Godt nytt år til alle! Håper dere alle har hatt en hyggelig jule- og nyttårsfeiring, selv om det nok ble en litt annerledes julefeiring enn det vi hadde sett for oss. Vi hadde vel alle håpet at når vi kom fram til julen at koronaspøkelset hadde forlatt oss, men det ble vel nesten tvert imot. Vi skal nå holde oss mest mulig hjemme og ha lite sosial omgang. Her i Stavanger er p.t treningssentre og svømmehaller stengt, og for en svømmeentusiast som meg selv er dette tungt! Men dugnaden fortsetter fremdeles og det er lite å gi opp dersom dette kan være med på å stoppe smittespredning. Vaksinasjonene er startet, så vi håper vel alle at når vi kommer frem til sommeren at vi mer eller mindre er tilbake til mer normale tilstander og kan ha litt flere aktiviteter. Men som fordel av å være mer hjemme, kan man jo naturligvis bruke mer tid til å øve litt langeleik!

På slutten av 2020 utlyste styret i Norsk Langeleikforum en uformell konkurranse: formålet var å inspirere lagets medlemmer i en tid der mye er tungt og vanskelig, og bevisstgjøre tradisjonsmusikkens potensial til å bringe optimisme og fellesskapsfølelse. Konkurransen var:

A) Hvem lager den beste koronaslått? Rammene for slåttene var ganske frie: den skulle være nylaget, i koronatiden og låttene/slåttene måtte sendes inn som lydopptak eller video.

B) Lag en morsom langeleikvideo der tittelen er "Langeleik i koronaens tid". Videoen kunne, i den grad det var mulig smittevernmessig, lages som et samarbeid mellom flere. Kriteriet var at videoen skulle vise langeleik, og sammenhengen skulle være "koronatid". De beste låttene/slåttene og videoene blir lagt ut på nett, og vinneren/e får en premie på kr 1000. Vi har nå funnet en verdig vinner! Vinneren blir kunngjort på årsmøtet den 10. februar i 2021, som i år blir digitalt på Zoom.

Dextra Musica under Sparebankstiftelsen DNB utlyste tre langeleiker til utlån. Tre av våre unge langeleikutøvere får låne instrumenter fra Dextra: Andrea Søgner, Ingrid Lingaas Fossum og Ingeborg Onstad. Vi gratulerer!

Vi vil nok måtte vente litt med å ha fysiske langeleiksamlinger og kurs. Men vi i styret har tenkt litt mer på å utvikle digitale samlinger (på Zoom o.l.), både med utøving og foredrag, slik at flere medlemmer kan delta. Dette som et korona-tiltak, men også se om dette er en måte å bygge kontakt på videre. Vi har nå litt erfaringer med nettbruk:

styret har styremøter på Zoom, som fungerer fint: det er hyggelig å se alle, og alle i styret kan delta, selv om vi sitter på forskjellige steder i landet, og langeleikgruppen i Oslo med instruktør Solveig Vatn Weissner har jo i løpet av 2020 hatt flere langeleiksamlinger på Zoom. Dette vil vi utvikle litt videre, for å se om både langeleikgruppen i Oslo kan ta imot digitale gjester på sine øvinger, samt at vi vil forsøke å ha en egen nett-kurshelg etter påske.

Vi minner ellers om stipendet: Norsk Langeleikforum har opprettet et stipend til langeleikutøvere og instrumentbyggere mellom 15 og 26 år. Stipendet kan finansiere kurs, undervisning eller annet som gir inspirasjon og kunnskap. Vi tar imot søknader gjennom hele året, og har siste frist 1. november.

Da håper jeg alle får en fin vår fremover: ta vare på hverandre både med og uten og langeleik!

Hilsen Lise K. Meling, leder.

Forelsket! I et instrument.

Tekst og foto: Cathrine Stephansen

Jeg kommer fra en nokså musikalsk familie. Som barn drømte jeg om å spille konsertharpe, men fikk et piano som alle møblerte hjem måtte ha på 70-tallet. Så jeg spilte piano og litt gitar, og selvsagt blokkfløyte som alle barn måtte lære i skolen. Pappa lærte gitar i voksen alder, og han og jeg sang og spilte oss gjennom Skolens visebok, Evert Taube og Sørlandsviser. Det er noen av mine beste barndomsminner og jeg ble ganske så god på blokkfløyta. Men det er rart med blokkfløyta. Selv ikke når det blir spilt skikkelig, blir dette vakre instrumentet tatt på alvor, og jeg fortsatte ikke å spille. Heller ikke pianoet ble den karrieren pianolærerinnen hadde sett for seg, vi

ble ikke helt enige om at det skulle spilles 4-5 timer daglig, og sonatiner var ikke det som motiverte 13-årige meg.

I studietiden i Tigerstaden ble det folkedansen i Leikarringen i BUL som tok tiden min. Jeg hadde likevel fryktelig lyst til å spille noe selv og av de transportable instrumentene sto vel egentlig hardingfele høyest på lista. Men nybegynnerspill på fele innså jeg raskt at ikke ville bli spesielt godt mottatt på studentbyen, skulle en dømme etter ansiktsuttrykket på en nabo med søndagshodepine, da jeg nevnte min drøm på felleskjøkkenet på Kringsjå. Etter landskappleik på Trysil i -89 hadde jeg ørene og hodet fylt av langeleik, tussefløyte og fele og hadde så lyst, så lyst til å kunne spille! Samme sommer dro jeg til Tolga for å holde ei venninne med selskap på setra ei uke, og der fikk jeg tak i ei tussefløyte fra Storbekken, og hun hadde faktisk en langeleik på setra. Et sted har jeg et bilde av meg med fløyta i seterveggen, iført blåtøysbunad. Senere tok jeg av og til en trall eller to på tussefløyta til tross for sure kommentarer om blokkfløyte på felleskjøkkenet. Sommeren -91 var jeg utvekslingsstudent i Wales, og jeg ble med i folkedansmiljøet der. I en musikkforretning i Aberystwyth sto det en keltisk harpe. Jeg var helt fra meg av lyst på den. Hvis jeg brukte alt jeg hadde av sparepenger kunne jeg klart det, men jeg ville jo aldri fått den uskadet med hjem. Så det ble med lysten, men da jeg kom tilbake til Oslo gikk jeg rett hen og brukte en måneds husleie på en vakkert klingende gitar. Noe ville jeg spille, og det måtte bli noe som kunne aksepteres av samboeren. Men det ble aldri noe mer enn akkorder og litt blues ut av det heller, for jeg ville helst lære klassisk gitar, men det ble ikke tid til timer. Så skjedde det som gjerne skjer når en etter hvert får barn og ektefelle ikke deler entusiasmen, man legger det på hylla.

28 år etter gitarkjøpet, i mai 2019 er jeg 52 år og skilt, barna er ute av reiret og jeg er på vei til et Røde Kors-møte i Oslo da jeg passerer Hornaas musikk og får øye på ei keltisk harpe i vinduet. Under hele møtet klarer jeg ikke tenke på annet enn at harpedrømmen er innen rekkevidde. «Cathrine, du er sjef i ditt eget liv, du har fått bonus og nå gjør du det», sier jeg, og ballen ruller allerede dagen etter. Jeg bestiller en 34-strengers harpe fra Irland, håndlaget og med dyp vakker klang. Jeg kjøper etter hvert en lutt for å ha et mindre instrument også, og av alle ting - en dreielire! Men disse er vanskelige, og de ligger og venter på en annen historie. La meg bare si at dreieliras imitasjon av et brunstig esel er svært troverdig.

Harpa, derimot, fant jeg raskt ut av det med ved egenlæring, og jeg oppdaget at hodet faller på plass etter en lang arbeidsdag, når jeg jobber inn et nytt stykke på kvelden. Jeg sover bedre og har det bedre etter å ha tatt musikken tilbake i livet mitt. Så i oktober går turen til Hunn på Gjøvik, til Nordisk Harpemøte. Der treffer jeg så mange fantastiske mennesker, og for en vitamininnsprøytning det er! Det er umulig å ikke bli glad i Marit Steinsrud og Stein Villa som arrangerte, men det vet dere jo. Musikken vi

spiller på våre stort sett keltiske harper er norsk og svensk folkemusikk, og vi danser på kvelden. Noe skjer med meg denne helgen. Dypest i hjertet og i beina sitter den norske/nordiske folkemusikken ennå. Rytmene og klangene, de er der i sjela, jeg hadde bare glemt dem litt. På veggene i Blåsalen på Hunn henger det langeleiker overalt, i ulike utforminger og aldre. Og da Elisabeth Kværne holder foredrag med langeleiker og dansedokker er jeg helt solgt. Jeg får prøve leiken hennes etterpå, og med geita dansende etter lillefingeren spiller jeg plutselig Pål sine høner. Gliset mitt er enda bredere enn geita sitt. Jeg bare må ha en langeleik og ei dansedokke!

Skjebnen, flaksen eller hva det nå er som bestemmer ens liv, er av og til på ens side. Denne gangen var det meningen jeg skulle spille langeleik, for Liv, som skulle sitte på med meg til Oslo, hadde tilfeldigvis en langeleik hun ville selge, og den ble med meg allerede søndag kveld. «Den fulgte meg hjem, jeg vil beholde den,» sa jeg til kjæresten. Han hadde ikke ventet noe annet, jeg hadde jo allerede tatt meg av en god del bortkomne instrumenter på Finn.

Jeg puslet litt med langeleiken i vinter, lærte meg Oletjednlåtten og syntes det hadde vært fint å lære instrumentet, men jeg likte ikke så godt klangen i leiken jeg hadde. Den helgen da «Klangen før Fela» ble arrangert hadde jeg lovet meg bort til noe annet, men heldigvis fikk Marit overtalt meg til å komme innom på søndagen så hun kunne se over langeleiken og gi meg noen råd. Der møtte jeg Guri, Brit og Inger Ellen, som sa jeg bare måtte komme på Valdreslagets øvinger. Jeg tok mot til meg og møtte opp på neste øving. Og for en fantastisk gjeng! Så trivelige og inkluderende overfor en nybegynner, så jeg stortrivdes med en gang. Jeg øvde masse, faktisk hver dag og det føltes ikke en gang som øving, timene bare fløy. Langeleiken, med sin diatoniske skala, er i grunnen ikke vanskelig å spille på, den er lett å improvisere og leke seg med. Det heter vel ikke leik for ikke noe! Dessuten er det mye lettere å motivere seg til å øve når en har noen å spille med og familien liker lyden.

Av langeleiksgruppa fikk jeg råd om å kontakte Oddrun Hegge hvis jeg ville bestille en bedre langeleik. Jeg så gjorde og fikk prate med en veldig positiv Oddrun som sendte bilder fra arbeidet med serien hun holdt på med. Ojoj, hvilke skjønnheter! Min far var en veldig dyktig amatørteskjærer, så stua mi er full av vakre hjørneskap og slikt. En langeleik som dette ville jeg ha! Jeg la meg i hardtrening for å fortjene den nye leiken og endelig i pinsen fikk jeg melding om at nå var det et knippe langeleiker

på vei til Oslo for at jeg, Valdreslaget og Langeleikforum skulle få velge oss leiker. De ankom Inger Ellen i Asker og der satt vi ute på verandaen på grunn av koronaen, og prøvespilte en nistrenger og fire åttestrengere av den mest forseggjorte serien Oddrun hadde laget. Hver av dem var ulike i utskjæringer og klanger, hver av dem ufattelig vakre for øyne og ører. Vi spilte og gliste fra øre til øre. Kan du forestille deg at du er på tivoli og faren din sier at du kan kjøre så mye karusell du vil og den morsomste kan du få med hjem? Sånn føltes det. En av dem var min, men hvilken?

Jeg spilte to og to mot hverandre om igjen og om igjen. Det ble den reine langeleiksturneringen. I innledende runde fikk jeg bare sjaltet ut én, og jeg begynte å ane at dette kunne bli vanskelig. Vi fortsatte, og kjæresten fikk gått en veldig lang tur med bikkja før jeg hadde valgt ut nistrenger og åttestrenger nr. 1/2020 til å være med hjem til

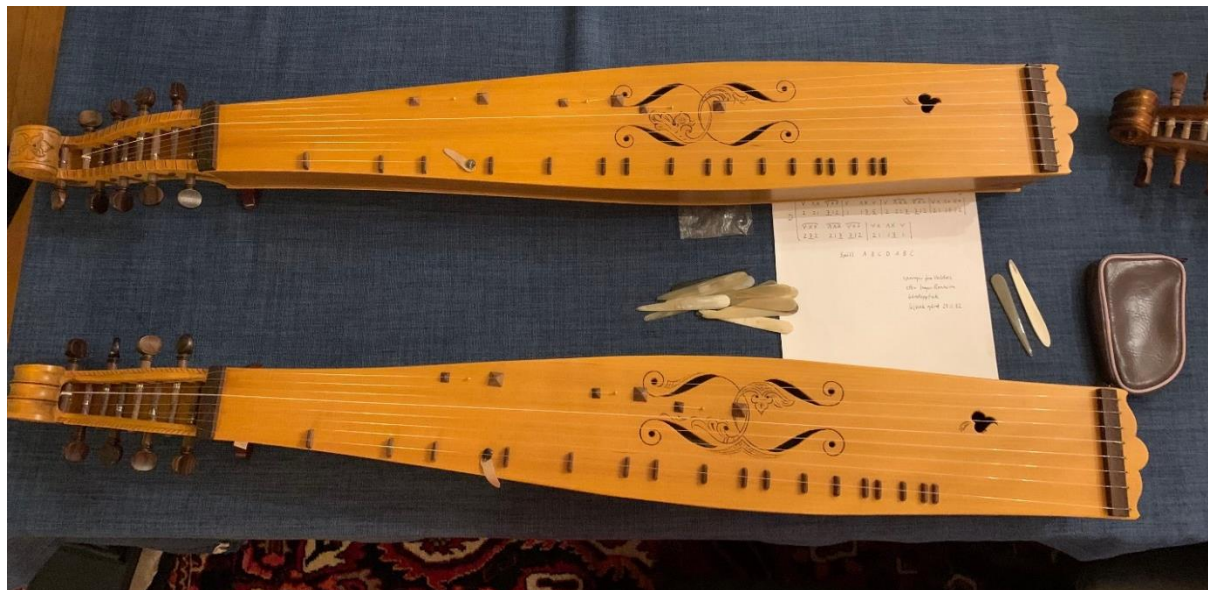
finalerunden. De neste dagene ble det mye langeleikspill mellom arbeidsøktene på hjemmekontoret. Jeg ble skikkelig god på «Ola uppi garde», men noe valg fikk jeg ikke tatt. De blei stemt i dur, de blei stemt i moll, de blei spilt både raskt og langsamt. Straks jeg hadde valgt den ene, og bare skulle dobbeltsjekke at det ikke var den andre jeg skulle ha, så ombestemte jeg meg. Nistrenger hadde en så fin kvalitet i klangen men melodistrengen kom bedre fram i åttestrenger. Begge var vakkert utskåret, åttestrenger spesielt fin i treverket i sidene, nistrenger var så ren i notene og lett å stemme. Til slutt valgte jeg nistrenger pga. renheten i notene. Den hadde lydkasse av redwood, og en meget vakker klang. Jeg brukte tre timer en kveld bare på å spille den og velge meg ut tre snerter som passet spesielt godt til den leiken!

Morgenen etter skulle jeg bare legge åttestrenger i kassen og gjøre den klar til levering da jeg bare måtte prøve den én gang til. Best å være sikker, ikke sant? Og joda. Here we go again. Mon tro ikke det ville være lurt om den melodistrengen kom bedre fram i konkurranse med færre dronestrenger, når jeg ville høre meg selv i samspill? Dessuten var åttestrenger kanskje litt varmere i klangen?

Jeg led valgets kval. En valgets blåqual tror jeg det var. Mine barn ville sagt: «Mamma, det er first world-problems», men luksusproblemer er også problemer. Dessuten,

snilleste Oddrun hadde det ikke travelt med å få den tiloversblevne tilbake, så jeg spilte dem nok en gang etter tur og finalerunden fortsatte.

Jeg vurderte til og med å kjøpe begge to, men fant ut at jeg kunne ikke være så egoistisk, noen andre måtte jo også få lov til å kjøpe seg en slik nydelig langeleik! Til slutt skjønnte jeg at jeg måtte ha meddommere, så jeg spurte folk til råds på Langeleiksforum sin Facebookside. De fleste rådet meg til å velge åttestrengereren på generell basis pga. melodistrengen, som jeg jo hadde observert ble tydeligere med mindre konkurranse. Jeg testet videre og rådførte meg med de alltid hjelpsomme Oddrun og Marit. Jeg stemte leikene i rene kvinter uten C# i tredje bakstreng, så det er raskere å stemme melodistrengen til G for mollstemte låtter, og da kom melodistrengen bedre fram også på nistrengereren, så jeg var like mye i tvil igjen. Jeg sammenlignet og prøvet, lyttet, gjorde opptak og blindtestet på meg selv, kjæresten og datteren. Jeg hadde blitt «klangblind», ville ha dem begge to. Jeg hørte forskjellene, men likte begge så godt! Å sette inn friske ører var lurt, og de var enstemmige for åttestrengereren - blindtestene var noenlunde tydelige. Så til slutt falt det hele på plass, ikke minst med tanke på rådene fra dem med lang erfaring som anbefalte åtte strenger.

Man skal lytte til erfarne folk, og valget ble omsider tatt.

Noe av det første jeg gjorde var å lage meg en dansedokke. Hane Pane flakser med vingene når han danser til Pål sine høner. Hane Pane fikk raskt en dansepartner, en ekte spelsau (ikke spæl). Den skulle hett Tulla for ho er krulla i ulla, men siden hun ble født i karantene mens folk hamstret toalettpapir, så måtte navnet bare bli Lambi.

Jeg storkoser meg med min nydelige åttstrengers langeleik. Jeg er oppover ørene forelsket i dette herlige instrumentet, som både er begrenset og ubegrenset, og som berører dypet av den norske folkemusikksjela. Jeg spiller og spiller, og snertene begynner å bli slitt ned allerede. Det blir nok helt sikkert laget flere dansedokker og når jeg treffer Stein neste gang skal vi ha fesjå.

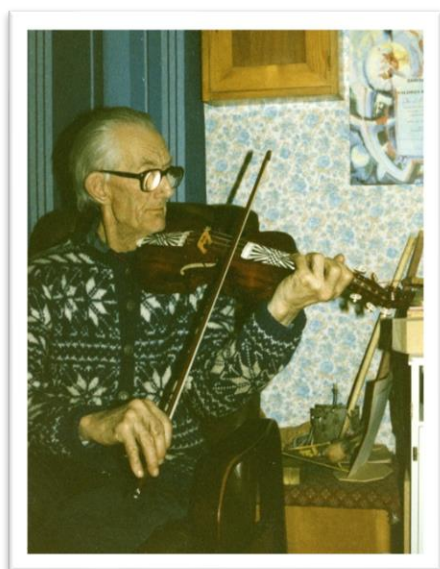
Varme klemmer til Stein og Marit for å ha introdusert meg for langeleiken, til Valdreslagets langeleiksgruppe for å ha tatt så godt imot meg og til Oddrun for den vakre leiken min.

Med helfrelst hilsen, Cathrine Stephansen

Olav Andreas Hauge (1904-2002)

Tekst: Elisabeth Kværne

Foto: Digitaltmuseum.no

Det er over 100 år sidan spelemannen og tradisjonsberaren Olav Hauge frå Leira vart fødd.

I nesten 100 år var livet hans Olav fylt med song og musikk. Han førte vidare ein av dei best dokumenterte familietradisjonar i norsk folkemusikk.

Faren, Andreas Hauge (1864-1950), var ein allsidig spelemann på langeleik, hardingfele og eldre instrument. Folkemusikkgranskaren Arne Bjørndal nytta han som hovudkjelda si for innsamling av tradisjon i Valdres. Farmora var "bokbindar Marit", dotter av langeleikspelaren Marit Follinglo og syskenbarn til spelemannen Bendik Toreson Gausåk.

Såleis var Olav 5. generasjon i ein tradisjon med røter attende til spelemannen Knut P. Rengistad, f 1728. Frå mora, Marie, fekk Olav songgleda og evna til å kunne glede seg over dei små tinga i kvardagen.

Alt på 1960-talet vart det gjort opptak av Olav sitt spel på langeleik og munnharpe.

Særleg på munnharpe hadde han ein eineståande teknikk. Verd å merke seg er at han smidde harper. Forteljarkunsten og forteljargleda hans er solid dokumentert og vil bli verdsett høgt i framtida.

Ein sjeldan solskinsdag i samband med Jørn Hilme-stemnet i 1999 fekk ei busslast med spelemenn og folkemusikkinteresserte på rundtur i Nord-Aurdal treffe Olav, spele og danse for han, og seie han ein hjartans takk for at han har teke so vel vare på musikkarven. Olav song klokkereint ilag med munnharpespelet hans Anders Røine. Eit minne for livet for oss som fekk oppleve det! Heldigvis fekk fleire utøvarar høve til å vitje Olav dei siste åra han levde, slik at dei fekk oppleve han og lære direkte.

Dessverre finst det ikkje opptak av hardingfelespelet til Olav Hauge. Arne Bjørndal skreiv opp mange låttar etter faren, 14 låttar er med i hardingfeleverket. Fleire har uvanlege namn, som Sissel, Hestebjølludn i Svartedauen og Fan på Øltunna!

Dei fortel om ei enkel, men original tradisjonsline, med ein solid forekomst av låttar etter Bendik i Nøen. Olav kunne fortelje at då han var gutunge budde storspelemenn på konsertferd ofte heime hjå dei. Lorenz Hop, Kjetil Flatin og dottera Signe er spelemenn Olav vart godt kjent med. Han hugser at han som gut hørde Ulrik i Jensestogun, Olav Moe og Ola Fystro spele i lag med faren!

Langeleiklåttane Olav spelte er og originale, både i forekomst, form og spelemåte. Og han var trufast mot den gamle langeleiken som hadde vore nytta i slekta i fem generasjonar. Han var medviten om plasseringa av notane, og mislikte eit kvart forsøk på modernisering.

Det mest minneverdige ved Olav var songrøysta. Sterk og klår i ein alder av 94 år! Og med ei innleving og formidlarevne som nokon kvar kunne ynskje å ha hatt.

Det som kjenneteiknar materialet etter Olav er tradisjonsrikdomen, sogene, tekstane og segnene han fortalde- og fortalde godt!!

Olav døydde hausten 2002, men lever vidare gjennom låttane, songstubbane og segnene han var så glad i. "Songen og musikken har vore heile mitt liv", sa Olav.

Musikken etter han finst i dag i ulike folkemusikkarkiv. Ta dei i bruk att!! Det var det høgaste ynskjet Olav hadde.

Minnet om Olav sit venlege vesen og djupe kjærleik til folketonane vil gjere det lettare å gje dei nytt liv.

Elisabeth Kværne

DEXTRA MUSICA

I nr 20 av Snerten var det ei omtale om høvet til å få låne ein heilt ny langeleik gjennom ordninga Dextra Musica i samarbeid med Sparebankstiftelsen.

No er søknadsfristen ute, og dei tre som får låne langeleiker fra Dextra musica er Andrea Søgner, Ingrid Lingaas Fossum og Ingeborg Onstad. NLF gratulerer! Nedanfor er utdrag frå søknadene til Dextra:

Andrea Søgner er 19 år og bor nå på Rauland, men kommer fra Gol. Hun har spilt langeleik siden hun var sju år gammel. Gunnlaug Lien Myhr har vært læreren hennes helt fra starten, og av henne har hun for det meste lært tradisjonsspill fra Hallingdal på langeleik. I tillegg til å lære låtter fra Hallingdal, har hun spilt med Knut Aastad

Bråten i Valdres. Av han har hun lært teknikk og metoder for å variere låttene, samt låtter fra Valdres. Hun driver også med folkedans fra Hallingdal, og da mye av musikken hun spiller er egentlig dansemusikk, tenker hun at ved å være aktiv danser selv, blir hun bedre til å få fram dansedrivet i låttene. Hun deltar aktivt på kappleikene Buskerudkappleik, Oslokappleik, Jørn-Hilme stevnet og Landskappleiken. Hun har deltatt på landskappleik siden 2014 og fikk en 1. plass i 2019. Hun har nå i høst begynt på et årsstudium i folkemusikk på Universitet i Sør- Øst Norge, Campus Rauland, hvor hun har langeleik som hovedinstrument. Læreren hennes på Rauland er Anders Erik Røine. Hennes ambisjoner videre er å bevare tradisjonene fra Hallingdal og lete fram enda mer repertoar som passer på langeleik. Hun ønsker også å bruke langeleiken sammen med andre instrumenter, noe som hun fikk muligheten til i 2019 på arrangementet Hallingjazz, hvor hun spilte sammen med Lystjazzensemblen på utdelingen av drømmestipend. Andrea Søgner fikk for øvrig Norsk Langeleikforums stipend i 2019. (Foto frå facebook)

Ingrid Lingaas Fossum er 28 år gammel og kommer fra Valdres. Hun er for tiden student på bachelorprogrammet i tradisjonsmusikk på Ole Bull-Akademiet, med langleik som hovedinstrument. Hun begynte å spille langleik i kulturskolen, åtte år gammel med blant annet Oddrun Hegge og Knut Aastad Bråten, og senere Ole Aastad Bråten som lærere. Fra 2010-2014 hadde hun

sommerjobb på Valdres Folkemuseum, der hun jobbet som guide, folkemusiker og -danser. Siden den tid har hun ved siden av studier vært lærer på en rekke kurs, både for barn, ungdom og voksne, og har hatt mange opptredener i større og mindre sammenhenger, og deltatt på kappleik. I 2015 vant hun og Magnhild Karsrud, gruppespel på Landskappleiken på Fagernes - der de begge spilte langleik. I tillegg til å være soloutøver, har hun kanskje vært ekstra interessert i langleiken som instrument i samspill, og hvordan dette både kan fremheve langleikens kvaliteter, og gjøre at flere får kjennskap til instrumentet. Hun har eksperimentert med langleik i kombinasjon med blant annet piano, gitar og orgel – og siden også med en rekke folkemusikkinstrumenter fra det sørøstlige Afrika. I 2014 jobbet hun som frivillig i Tanzania, der hun underviste i musikk og dans på en barneskole. Langleiken har siden vært med henne på mange turer tilbake dit, og også til Zimbabwe, Zambia og Malawi, der hun har hatt mange uforglemmelige møter med lokale musikere.

Ingeborg Onstad er 16 år og er født og oppvaksen i Øystre Slidre i Valdres, og har spelt langleik sidan 4.klasse. Ho har hatt lærereistrar som Gunvor Hegge og Marit Karlberg, og har gått og spelt langleik i kulturskolen i nærmare 7 år, og har også delteke i ei rekke kurs gjennom Hilme. For eksempel sommaren 2019 var ho med på eit produksjonskurs gjennom Strunkeveko der dei var sju ungdommar som saman laga førestillinga «Driv». I mars i år turnerte dei med førestillinga i alle Valdres-kommunane, og den er vist på Riksscena i Oslo. Folkemusikken kjem til uttrykk i «Driv» gjennom munnharpe, fele, folkesong, folkedans, toradar og langleik. Dette prosjektet var

veldig morosamt å vere ein del av, og ho håpar å vere med på liknande prosjekt i framtida. Ho har no flytta på hybel på Gjøvik, og går studieforberedande med musikk og har valt langleik som eitt av to bi-instrument. Noverande lærar er Marit Steinsrud. Ho planlegg å gå på musikklinja på Gjøvik dei neste tre åra og meiner at det er ekstra viktig å ivareta folkemusikken, både gamle og nye tradisjonar.

Guro Tråstad frå Skjåk i Gudbrandsdalen

Guro Tråstad (1891 – 1967), var fødd i Skjåk i Gudbrandsdalen. Ho var organist og aktiv innan ungdomslagsarbeid, og ho spelte langeleik. Guro var også aktiv i politikk, og var ei av seks kvinner i Skjåk som stilte som kandidat på ei rein kvinneliste ved kommunevalet i 1928!

Ved sida av politikk og organistgjerninga, var ho oppglødd for historie og kulturvern, og arbeidde i fleire år som omvisar på Norsk folkemuseum og på Maihaugen.

Guro Tråstad var litterært interessert, og skreiv mellom anna små skodespel til framføring i ungdomslaget. Ho instruktør for fleire oppsetningar. Ho skreiv også dikt, og var også ein mykje brukt prologskrivar ved festlege samkomer og høgtider i bygda.

Kjelde:

Les fleire detaljar om Guro her: [Guro Tråstad – lokalhistoriewiki.no](https://lokalhistoriewiki.no/wiki/Guro_Tr%C3%A5stad)

Foto: Gudbrandsdalsmusea AS på digitaltmuseum.no

Meir Gudbrandsdalsstoff

Filmavisen til NRK har mange gode program. Bileta under er frå eit program frå Ottadalen og Vågå, og vi ser Leif Løchen spelar på ein langeleik han kallar eit «langspill». Kanskje Guro spelte nokon av desse låttane? Gå inn på lenka ovanfor og ta ein titt.

NRK TV – Der folkemusikken lever – 4. november 1968

Klyppet med Leif Løchen startar rundt 19 minutt uti programmet.

Innkalling til årsmøte i Norsk Langeleikforum

Tidspunkt: onsdag 10. februar kl. 18:30.

Sted: Zoom.

Innkomne saker må være styret i hende innen 1. februar: sendes på epost til ingerellen.k@gmail.com

Sak 1 Godkjenning av innkalling og sakliste

Sak 2 Valg av ordstyrer, referent og tellekorps

Sak 3 Registrering av de med stemmerett og fullmakt

Sak 4 Årsmelding

Sak 5 Regnskap

Sak 6 Fastsettelse av medlemspenger

Sak 7 Arbeidsplan for 2021

Sak 8 Budsjett

Sak 9 Valg

Sak 10 Innkomne saker

Styret i NLF 2020

Leder	Lise Karin Meling	91662438
Sekretær	Inger Ellen Kolbjørnsen	993 62 138
Kasserer	Brit B. Totland	934 15 674
Styremedlem	Gøril Ramo Håve	416 02 540
Styremedlem	Håvard Bergheim	911 83 307
Varamedlem	Inger Frøydis Bakken	918 30 447
Varamedlem	Karine Granli	971 31 760
Varamedlem	Solveig Vatn Weissner	991 29 936

Heimeside: www.langeleikforum.no
 facebook: [Norsk langeleikforum](https://www.facebook.com/Norsk.langeleikforum)
 e-post: langeleikforum@gmail.com

Medlemspengar 2021: 200 kr

Kontonr. 1503.14.71807

Vipps: 136475

Retur:
Norsk Langeleikforum,
Bygdinvegen 2722,
2950 SKAMMESTEIN